

WEST VREDES HOEK

Het vredesplatform Westhoek Vredeshoek wil jong en oud in de streek op verschillende manieren betrekken bij een inspirerend en toekomstgericht vredesbeleid op maat van de Westhoek. Want in de Westhoek beseffen wij maar al te goed hoe uitzonderlijk en fragiel vrede is!

Bijdragen aan een geweldloze maatschappij

Westhoek Vredeshoek heeft vijf grote doelstellingen. 'Bijdragen aan een geweldloze maatschappij' is er daar één van. Bekijk de video met een klare en duidelijke uitleg door Maaïke Cafmeyer.

De inleefreis naar Palestina met 15 jongeren in de zomer van 2022 kadert in deze doelstelling. Samen met Palestijnse jongeren dachten we gedurende de reis na over de wederopbouw na een conflict.

De verschillende indrukken in deze tentoonstelling zijn bedoeld als een blik op deze intense reis.

In samenwerking met Moeders voor Vrede, Tumult en Provincie West-Vlaanderen.

www.westhoekvredeshoek.be

ALROWWAD

Alrowwad is een onafhankelijke, dynamische non-profitorganisatie. De organisatie wil kinderen en vrouwen mondiger maken met creatieve en geweldloze middelen. Alrowwad verspreidt haar programma's en activiteiten via samenwerkingsverbanden en uitwisselingen, zowel lokaal als internationaal. Telkens is er een basis van respect voor mensenrechten en waarden. De Palestijnse traditionele cultuur en omgeving blijft hierbij behouden.

Tijdens de inleefreis werkten we zeer nauw met Alrowwad samen. Gedurende twee weken werkten we toe naar een eindpresentatie, een combinatie van media, dans en muziek. Op die interactieve manier leerden we de Palestijnen beter kennen. We zagen daarbij vooral veel gelijkenissen.

Wens je meer informatie over Alrowwad? Scan dan deze code!

Benieuwd naar het eindresultaat van de samenwerking? Scan deze code om de video te bekijken!

UAWC (UNION OF AGRICULTURAL WORK COMMITTEES)

Tijdens onze inleefreis in de zomer van 2022 bezochten we ook de progressieve maatschappelijke organisatie UAWC. UAWC biedt boeren zekerheid en zelfbeschikking over hun voedselbronnen. Zo stimuleert de organisatie de ontwikkeling van de landbouwsector.

We kregen uitgebreid uitleg over de werking en zagen op het veld de productie en inzameling van zaden. Machinaal checkt men de kwaliteit in een labo om een selectie van de beste zaden over te houden. De stockageplaats bevatte een indrukwekkende hoeveelheid zaden, die bewaard werden om ook oude rassen te kunnen conserveren. Ieder van ons kreeg een hoeveelheid zaden mee om thuis te planten.

Wens je meer te weten over deze organisatie? Scan dan deze code.

LAJEE CENTER

Lajee Center biedt in de eerste plaats culturele, educatieve, sociale en ontwikkelingsmogelijkheden aan vluchtelingenjongeren en -vrouwen. Als zij zich verder kunnen ontplooien, kan de gemeenschap groeien.

Lajee Center heeft diverse projecten lopen. Met daktuinen voor biologische groenten en fruit proberen ze bijvoorbeeld tot een model te komen dat kan dienen voor vluchtelingenkampen in de hele regio. Het kan de Palestijnen helpen om meer zelfbedruipend te zijn op voedselvlak.

Met deze organisatie staken we zelf de handen uit de mouwen: we gaven een speelplaats een nieuw leven door banden te herschilderen, stenen weg te ruimen, de zandbak te vullen enz. Op het harde werk volgden ook nog enkele leuke spellen met de aanwezige kinderen.

Ontdek Lajee Center door deze code te scannen.

THE PARENTS CIRCLE

The parents circle is een gezamenlijk Israëlisch-Palestijnse organisatie die strijdt voor verzoening en duurzame vrede tussen beide naties. De organisatie telt meer dan 600 gezinnen. Allemaal verloren ze een direct familielid door het conflict. Hun doel is nu om met dialoog meer tolerantie te bekomen. Door hun gezamenlijk rouwproces komen de gezinnen dichterbij elkaar. De organisatie verspreidt haar ideeën via het onderwijs, openbare bijeenkomsten en de media.

Op de slotavond van onze reis kregen wij de kans om naar een Palestijnse én een Israëlische moeder te luisteren. De moeders vertelden over het leed en verdriet dat ze beiden meemaakten en gesterkt door de gelijkenissen in hun verhalen, werden ze vriendinnen.

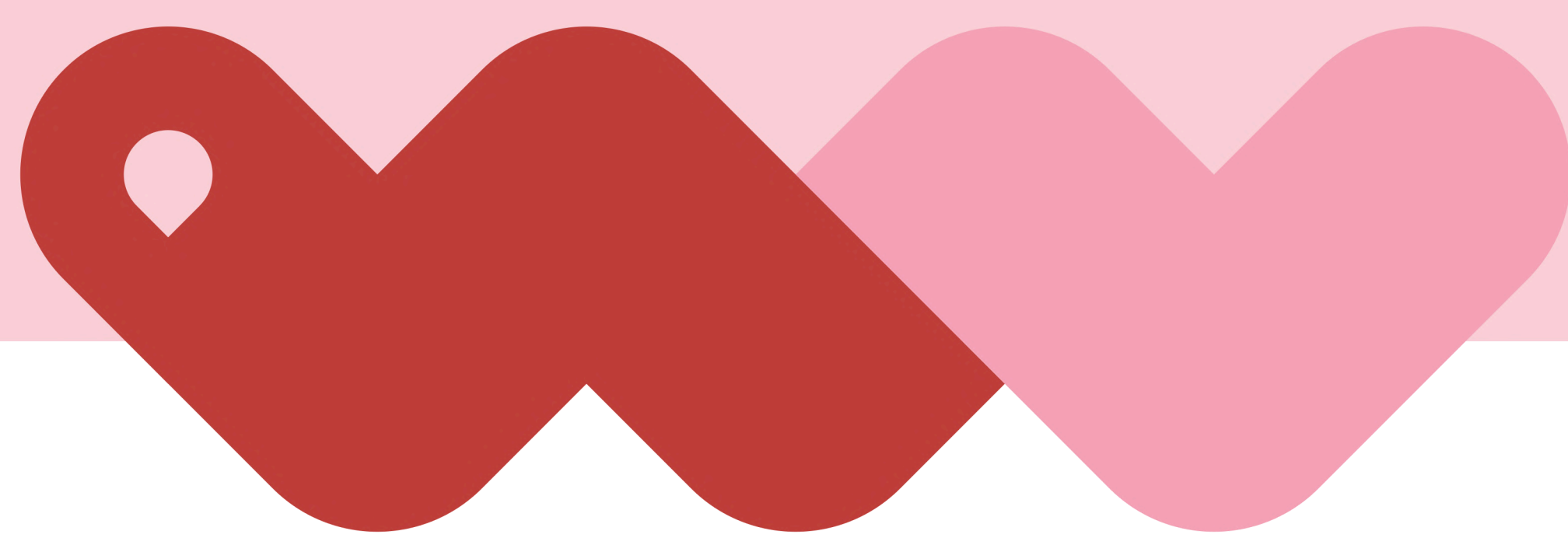
Benieuwd naar The Parents Circle? Scan de code!

YOUTH AGAINST SETTLEMENTS

In Hebron kregen we een rondleiding van de Palestijnse actiegroep Youth against settlements. Zij organiseren acties van geweldloze volksstrijd en burgerlijke ongehoorzaamheid tegen de Israëlische bezetting van Palestina.

Tijdens de rondleiding in de stad hoorden we niet alleen vertellen over de situatie in Palestina, maar zagen we het conflict van dichtbij en maakten we het in levenden lijve mee. We leerden de gedwongen levensomstandigheden van de Palestijnen kennen, met Israëlische soldaten die hen constant in de gaten hielden en zonder enige reden niet toelaten aan de checkpoints.

OPROEP GASTVRIJE WESTHOEK

Wij willen ook een **gastvrije Westhoek** zijn. Daarom organiseren we aanstaande zomer een kamp in de Westhoek, samen met jongeren met een vluchtachtergrond die hier zijn beland.

Dan willen we ons in de Westhoek van onze meest gastvrije kant laten zien. Het belooft een boeiende week te worden!

Interesse in dit zomerkamp of in onze werking in het algemeen?

Scan dan deze code en vul je contactgegevens in. Wij contacteren je daarna verder over de praktische organisatie van dit zomerkamp:
QR-code naar formulier: <https://forms.gle/nUAityHsvgjbbqArT8>

Wat verstaan wij onder 'gastvrije westhoek'?

Bekijk de video

Dit is Aida Camp. Gedurende twee weken was dit vluchtelingenkamp nabij Bethlehem onze thuis basis. De inwoners kennen hier weinig privacy en ze wonen zeer onveilig: de oorspronkelijke huizen zijn niet stevig genoeg om alle verticale uitbreidingen te dragen. Tel daarbij nog het zware gewicht van de tonnen voor wateropslag en het zal niet verwonderen dat de huizen zo'n 2 cm per jaar inzakken. Hopelijk houdt alles nog lang stand. Tussen de twee gebouwen stapelde zich een berg afval op: de bewoners blijken moeilijk aan te sporen om de straten proper te houden. Het is immers niet 'hun land'.

Evie Lootens

Deze foto werd gemaakt vlak naast de muur die Palestina van Israël scheidt. Ondanks alle onrechtvaardigheid slagen kinderen en jongeren erin om te spelen en plezier te maken. Wat de foto niet laat zien, is hoe ze zich diep van binnen voelen...

Zoë Goos

Op zomaar een zonnige dag in Bethlehem sloeg de sfeer aan de eettafel met Hamza en zijn broer Omar plots voelbaar om. Anders zo vreugdevol en opgewekt, waren zij plots kil, afstandelijk en cynisch. De waarom-vraag stelden we toen niet: na eerdere verschrikkelijke verhalen kenden we de reden. In België ligt dit alles héél ver van ons bed. Maar nu zijn we hier en begrijpen we het. Ze zijn bang om dood te gaan. “Ik wil niet doodgaan voor mijn land, ik wil leven voor mijn land. Ik wil dat mijn kinderen leven voor mijn land”, vertelt Hamza. Het overvalt me: het enige échte verschil tussen Hamza en mij is het wiegje waarin we geboren werden, en dan vooral in welk land dat wiegje stond.

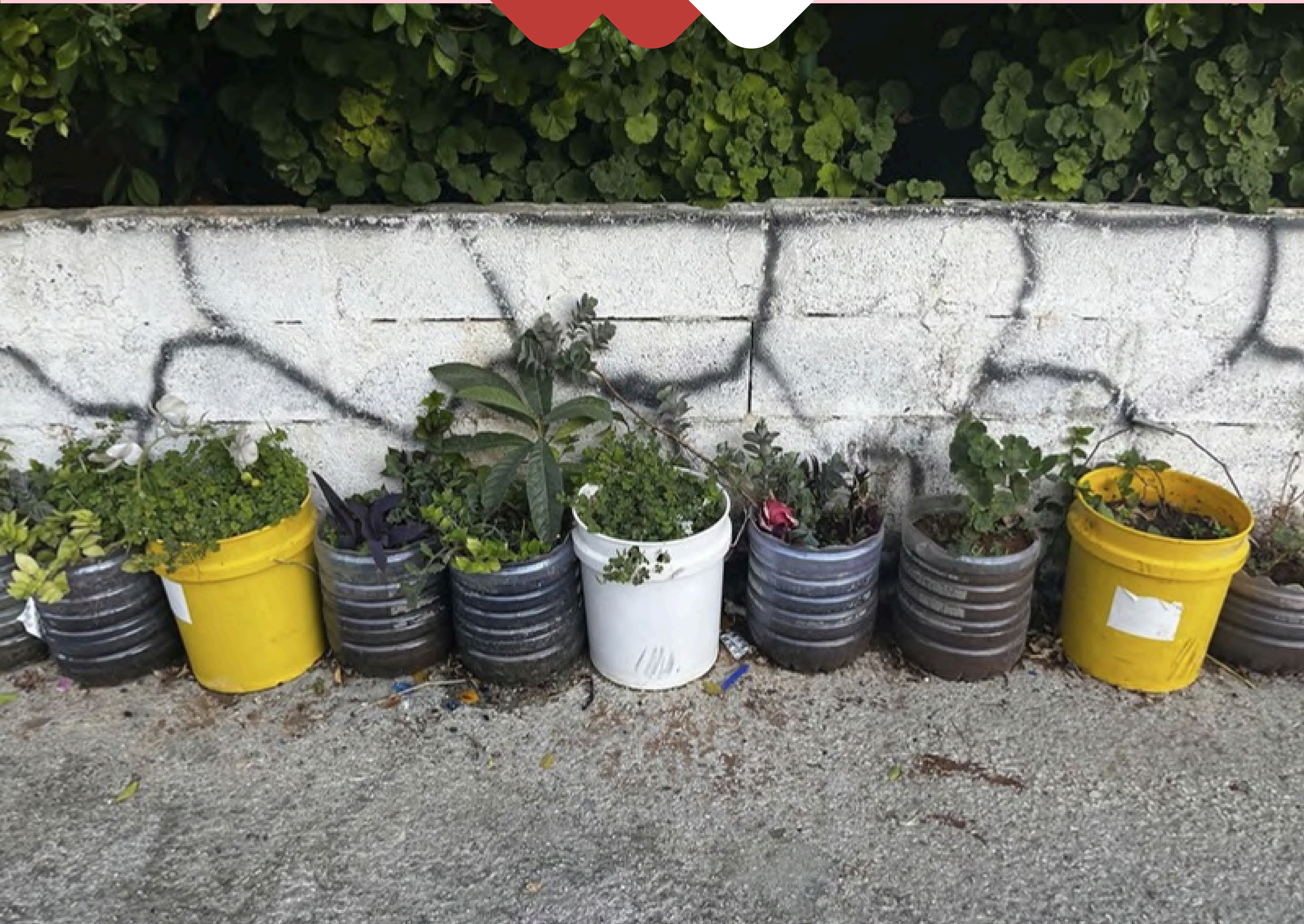
Chloé Vankemmelbeke

De muur als grens tussen Palestina en Israël, als teken van de bezetting... En de jonge voetballertjes die er met veel plezier naast voetballen.

In Palestina vind je alle emoties: verdriet en onmacht, maar ook geluk en doorzettingskracht. Ook wij ervaren dit in levende lijve. Zeker toen we deze jongens zagen voetballen naast de muur en zelf mochten meespelen.

Wieze Plateeuw

Palestijnen proberen van alles het beste te maken. Dat viel mij het meest op en zal me altijd bijblijven.

Marthe Verschaeve

We gingen net door een checkpoint in Hebron. De straat leek perfect te door-
kruisen. Maar... een groepslid was Palestijns. Ondanks de juiste papieren, werd hij
niet doorgelaten. We werden verplicht een alternatieve route te nemen. De foto
legt een soort afkeer of verontwaardiging vast. Ik denk dat ieder van ons dit
gevoeld heeft.

Vic Vanwildemeersch

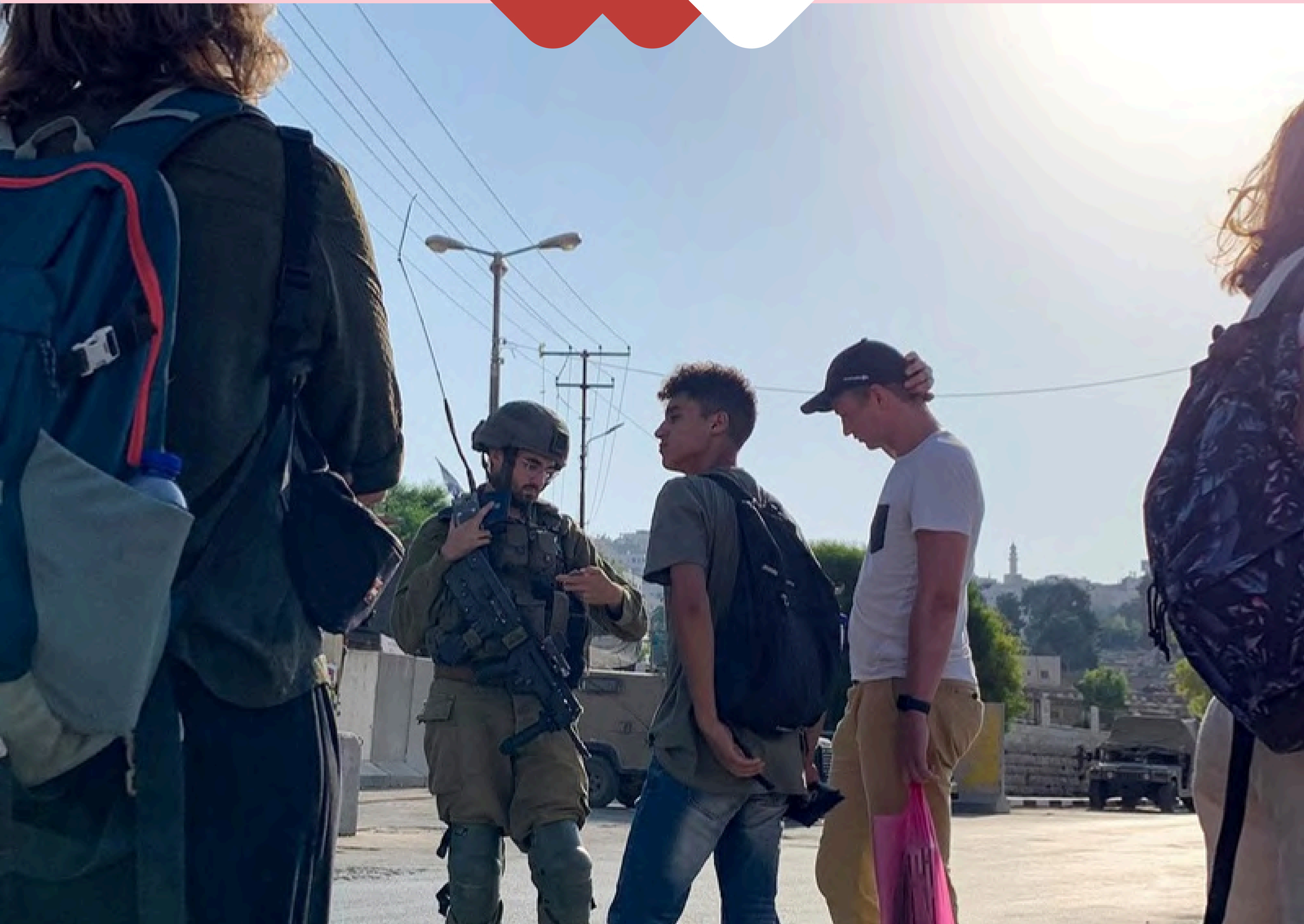
Bekladde gevels, kapotte ruiten... Achter deze deuren is het nu muisstil. Winkeliers hadden hier eens een bruisende zaak. Nu zijn ze vertrokken en al hun harde werk is vernietigd. Ze blijven achter met lege handen, op zoek naar een nieuwe inkomstenbron. Nog honderden winkels zien er net zo uit, van mensen die voor hun veiligheid of onder druk van de bezetters het ooit bruisende Hebron verlaten hebben.

Fleur Teirlinck

Een tweedaagse uitstap in het prachtige land bracht ons in de woestijn van Judea. In de Kidronvallei bezochten we een van de oudste nog bewoonde kloosters ter wereld: het Grieks-orthodoxe Mar Saba. Men houdt er nog een oude traditie in stand, waardoor alleen mannen het klooster mogen betreden. Na een korte maar steile beklimming hadden we een prachtig zicht op het klooster en de vallei.

Silke Benders

Met witte huidskleur en een Europees paspoort doorkruis je de Israëliische wegen vlot. Met een lichtbruine kleur én geldig doorgangsbewijs gaat dat stukken moeilijker of is het onmogelijk.

Apartheid werd heel tastbaar toen we de scheiding tussen Palestijnse en Israëliische wegen zagen en wij - na ongeldigverklaring van Adams toegangsbewijs - de Israëliische weg niet op mochten.

Geen strak aangelegde autostrade voor ons, maar een quasi onbeklimbare berg met graven die we moesten gebruiken als voetpad.

Het tot dan abstracte begrip apartheid kwam onverwachts dubbel zo hard binnen.

Elise Sticker

Tijdens de twee weken in Palestina merkte ik veel verschillen op met onze cultuur. Maar al snel zag ik ook iets gemeenschappelijk: de waarde van familie. Het was prachtig om te zien hoe de papa in ons gastgezin met zijn kleinkinderen speelde. Ik dacht meteen aan mijn eigen familie. Ondanks totaal verschillende levenssituaties, staan we toch allemaal in verbinding met onze familie.

Jasmijn Vanhee

De mensen op straat in Palestina zijn mij heel goed bijgebleven. Ze ontvingen ons iedere dag met open armen. Liepen we verloren, dan wezen ze ons de weg.

Het toonde hoe klaar Palestina en haar bevolking is om mensen van over heel de wereld te ontvangen. Er werd ons getoond hoe mooi hun land is en hoeveel mooier het zou kunnen zijn.

Zelie Baert

Palestina: de authentieke, mooie en verscheiden plaats roept nu ook heel wat associaties op. Zoals heel veel geluk en heimwee. Geluk door alle lieve, verwelkomende mensen die ik er heb ontmoet. Door alle vrienden die ik eraan overhield, uit de groep van de Westhoek en de Palestijnse jongeren, die ons met plezier hun land en tradities toonden. Maar ik voel ook droefheid door het gemis van wie ik er leerde kennen en door de situatie. Ik ken die mensen nu immers ook persoonlijk. Als laatste voel ik vaak woede, omwille van het onrecht dat de Palestijnen wordt aangedaan. De situatie van de Joden is verschrikkelijk geweest door de Jodenhaat die er ooit was in Europa, maar daarmee hebben de Palestijnen natuurlijk niets te maken. Het onrecht roept bij mij een gevoel van machteloosheid op.

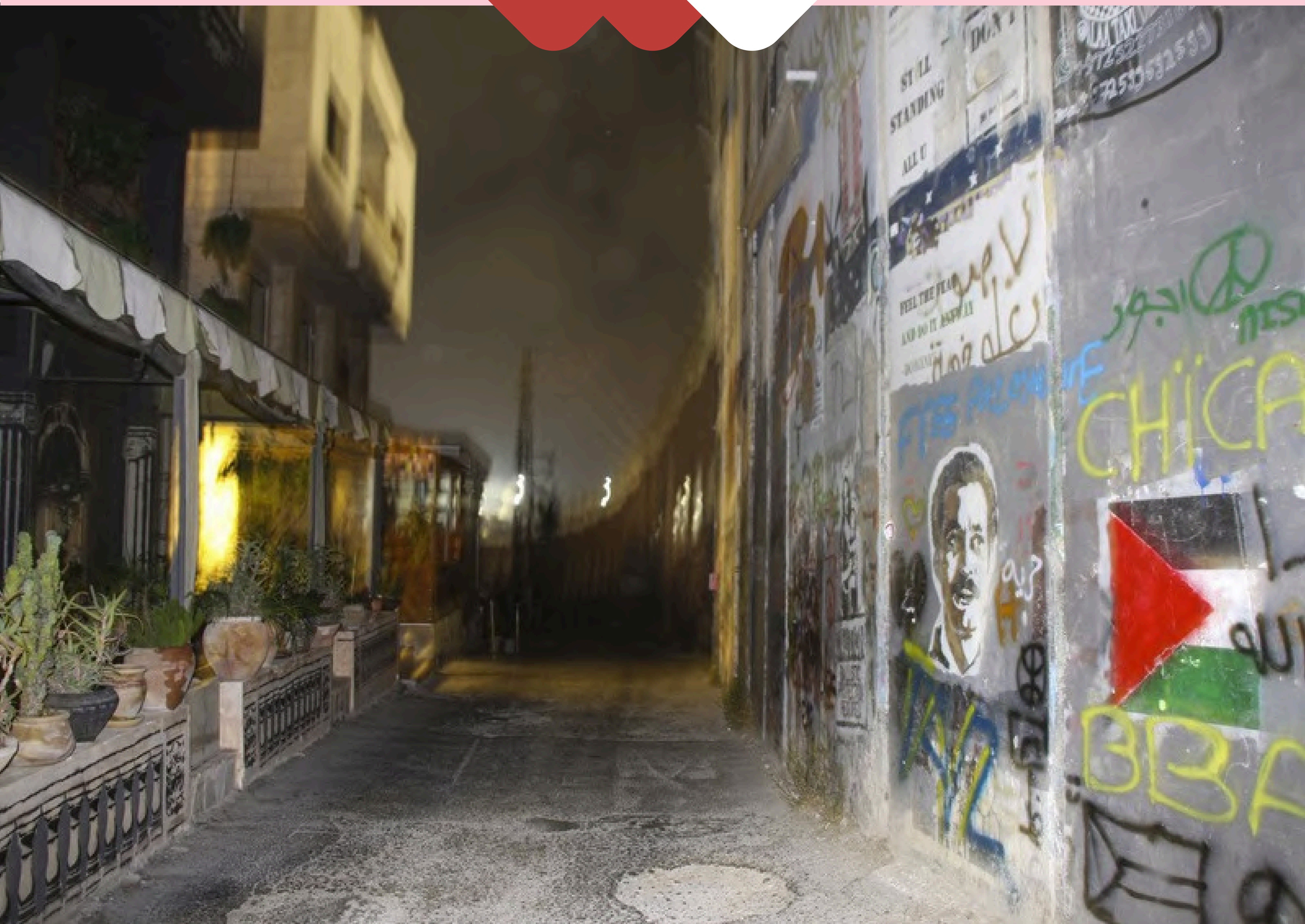
Tabitha Vanderwee

Deze poort biedt toegang tot het Aida vluchtelingenkamp. De poort heeft de vorm van een sleutelgat, met erboven een enorme sleutel.

Het is een symbool van hoop: veel Palestijnen wiens huis werd opgeëist door de Israelische bezetters, hielden hun originele huissleutel bij. Met nog een thuis is hun leven in het kamp maar tijdelijk: ooit keren ze terug en zal Palestina weer vrij zijn!

Robbe Depoorter

Tijdens onze samenwerking met Palestijnse organisaties kregen we vaak de vraag wat deel was van de 'Belgische' en/of 'Vlaamse' cultuur. De vraag houdt me na deze unieke ervaring nog altijd bezig. Want wat is 'Belgische' en/of 'Vlaamse' cultuur? Ik kom vaak niet verder dan wafels, bier, frieten en chocolade. Palestijnse cultuur is anders. De cultuur is zo zichtbaar, voelbaar en uniek. Dit had ik wel verwacht, maar ik had er op voorhand niet zo sterk bij stilgestaan. De warme en gastvrije cultuur is overal aanwezig. Dagelijks beluisteren de mensen typische Palestijnse liederen of zijn ze aan het dansen. Ze dansen niet zomaar, ze dansen de Dabke, de Palestijnse dans. Ook in de Palestijnse straten blijft de cultuur in je buurt. Iedere gevel is bekleed met Palestijnse slogans, graffiti en nieuwsberichten. Daarnaast verkopen heel wat kleine winkeltjes de typische Palestijnse jurken of sjaals – keffiyeh. De Palestijnse vlag zie je ook regelmatig terug in het straatbeeld. De Palestijnse cultuur vasthouden en representeren is belangrijk. Er zit zeer zeker een betekenis achter deze vorm van weerbaarheid. Het triggerde me zo- zeer, dat het in het komende academiejaar zelfs het onderwerp wordt van mijn bachelorproef. Want het delen van onze unieke, leerrijke, maar ook regelmatig confronterende ervaring, is ook verder onderzoek naar de vertegenwoordiging van deze Palestijnse cultuur van belang.

Beppe Deheegher

Haram al-Sharīf: voor Palestijnen een symbool van het bovenaardse. Het schitterende bouwwerk en de ruime site getuigen van pracht en verfijning, maar veel Palestijnen zijn niet in de mogelijkheid om dit zelf te beleven. Het gebouw staat dus tegelijk symbool voor hun harde realiteit.

Tijdens onze uitwisseling kregen we drie wensen te horen:

1. vrij kunnen bewegen in eigen land;
2. vrij kunnen reizen buiten de eigen landsgrenzen;
3. vrij je toekomst mogen kiezen.

Wij kunnen deze zaken concreet maken en wij kunnen redelijk eenvoudig deze 'tempelberg' bezoeken. De meeste Palestijnen kunnen dit alles maar verlangen.

Toon Van Miert

Een kleine meid
Een droom
Die onrecht bestrijdt
Bij de olijfboom
Verweesd
Bedeesd
Wij leerden over leven
Zij
Leerde overleven

Sander Lambert

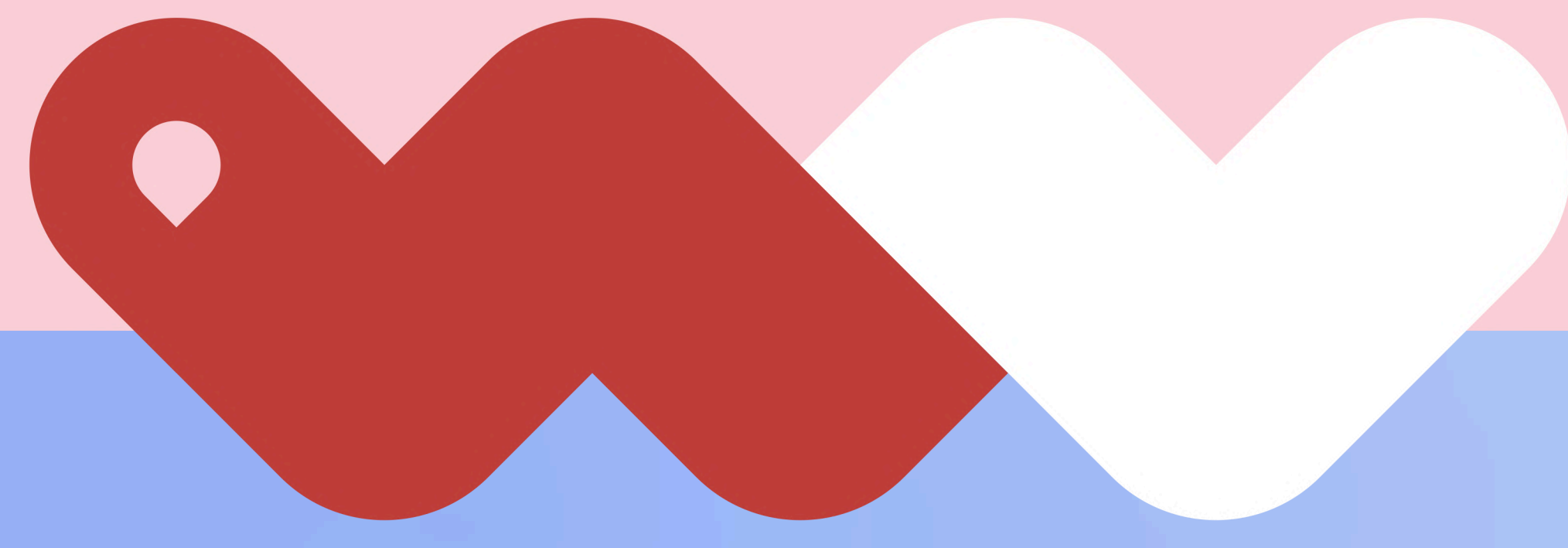
'But in Palestine, there is still life behind all the debris!'
Vertaling: 'Maar in Palestina is er nog altijd leven achter alle brokstukken!'

Fardowso Hassan

Welkom
Het eerste woord
dat de man uitsprak
Welkom in mijn huis
Waar je het jezelf al comfortabel hebt gemaakt
Hij had een thuis gevonden
Langs de muur in het midden van een gebroken land
Hij toonde ons zijn vogels en gaf ons koffie
Een huis
Wordt pas een thuis
Door gedeelde (ge)liefde

Noor Flamey

Een foto op de binnenplaats van de geboortekerk, gebouwd waar Jezus zou geboren zijn. Dit is een belangrijke plaats voor de hoofdreligies in Palestina: islam, christendom en jodendom. Deze religies kunnen ook vredig samenleven in het land. Het conflict in Palestina is niet gewoon religieus, want ook veel joden veroordelen de acties van Israël. Het is eerder een conflict tussen zionisten (joden die streven naar een onafhankelijke joodse staat) en Palestijnen.

Deze kerk heeft ook een betekenis tijdens het conflict, meer specifiek in de tweede intifada. Toen zochten 50 Palestijnen hun toevlucht binnen de kerk. Monniken boden hen daar gedurende één maand een veilig onderkomen. De Israëliërs vielen de kerk niet binnen: ze wilden onder meer de woede van christenen niet opwekken, om bijvoorbeeld geen steun te verliezen in de VS. Zo konden de 50 Palestijnen gered worden.

Jelle Vandekinderen

Deze plek in het vluchtelingenkamp Aïda was vaak de verzamelplaats van onze groep. De straat taferelen waren dan ontroerend. Deze papa volgt zijn zoon, die wankelend zijn eerste stappen zet in een ommuurde omgeving. Met de nodige creativiteit koesteren ze daar toch de hoop dat die muur ooit verdwijnt en zij als vissen kunnen wegzwemmen, de vrijheid tegemoet. Ik vond die hoop en dat licht in Palestina ongelooflijk mooi!

Heidi Timmerman